

Nos es muy conocida

XI. PIUS PÁPA

apostoli körlevele a katolikus vallás helyzetéről Mexikóban

Tisztelendő Testvérek! Üdvöt és apostoli áldást!

Jól tudjuk és atyai szívünk vigasztalására szolgál, hogy ti, a papjaitok és a mexikói hívek legtöbbször állhatatosak vagytok a katolikus hit megváltásában és szembeálltok azoknak gonosz csalárdságával, akik az Úr Jézus Krisztus vallásának isteni fönségét vagy egyáltalán nem, vagy csupán ellenségeinek rágalmaiból ismerve azt a megtévesztő látszatot akarják kelteni, hogy nem valósíthatják meg a népjóléti reformokat, ha nem nyomják el a lakosság többségének vallását.

Sajnos, az Isten és Krisztus kisszámú ellenségeinek mégis sikerült sok lanyha és félénk hívőt behálózni, akik a lelkiismeret titkos magányában imádják ugyan az Istent, de emberi tekintetből vagy földi rossztól való félelemből legalább külsőleg bűntársak lesznek annak a népnek elkereszténytelenítésében, amely a vallásának köszönheti legnagyobb dicsőségét.

A minket mélyen lesújtó hithagyások és gyöngeségek láttára annál inkább dicsérik és értékeljük annak a számtalan hívőnek szilárd ellenállását, keresztény életét és bátor hitvallását, akiket ti – Tisztelendő Testvérek – és veletek együtt a papjaitok lelkipásztori gondossággal és ragyogó életpéldával tanítani és vezetni meg nem szüntök. Ez megerősít a sok keserűség közt és megszilárdítja bizalmunkat a mexikói egyház jövőjében. Nem veszt el az az egyház, amelyet akkora hősiesség éltet és annyi kiváló lélek imádsága és szenvedése támogat. Sőt fokozott erőben és egészségben fog fölvirágozni.

Hogy újraélesszük bennetek a bizalmat a jó Isten segítségével és bátorítsunk titeket a buzgó keresztény életben való kitartásra : ezt a levelet intézzük hozzátok, amelyben figyelmeztetünk ti teket, hogy a mostani körülmények és nehézségek közt a keresztény megújulás leghathatósabb eszköze nálatok is elsősorban a papok életszent sége, másodsorban pedig a világiak gondos ki képzése abból a célból, hogy részt vehessenek a papság apostoli munkájában, ami kiválóan szükséges éppen Mexikóban a nagy távolságok miatt és más közismert okokból.

Gondolatunk először is azok felé száll, akiknek hivatása, hogy a világ világossága, a föld sava, a hívők tömegének erjesztő kovásza legye nek, azaz a papjaitok felé.

Tudomásunk van róla, mekkora szívóssággal és mily nagy áldozatok árán gondoskodtok a papi hivatások kiválasztásáról és szaporításáról hihetetlen nehézségek között, mert meg vagytok győződve, hogy ez a mexikói egyház jövőjének fontos, sőt legfontosabb életkérdése. Mivel pedig most a ti hazátokban a papnöveldék rendes és békés működést nem fejthetnek ki, kispapjaitok számára az örök városban, az amerikai latin kollégiumban tágas és barátságos otthont találtak, amely már igen sok érdemes papot nevelt tudományban és erényességben s munkáját most is folytatja. Ez az intézet a kiváló működése miatt különösen is kedves Nekünk.

Azonban igen sok esetben lehetetlen a növendékeket Rómába küldeni. Azért azon voltatok, hogy a szomszédos nagy nemzetnél vendéglátó menedékhelyet szerezzetek. Fogadjátok szerencsekívánatainkat a dicséretes vállalkozáshoz, amely nagy örömünkre már sikeres megoldást nyer. Ismételten köszönetet

Nos es muy conocida

mondunk mindazoknak, akik irántatok bőkezűek voltak a vendéglátásban és a segítségben.

Bensőséges atyai szeretettel ismételjük előttek azt a határozott akaratunkat, hogy *Ad Catholici Sacerdotii* körlevelünket megfelelően is mertessétek és magyarázzátok nemcsak a kispapok, hanem az összes papok előtt, mert ez a körlevél a Mi gondolatainkat tartalmazza arról a tárgyról, amely az Általunk eddig kifejtett kérdések közt a legsúlyosabb és a legéletbevágóbb.

A körlevél szellemében az Úr Jézus szentséges Szíve szerint képzett mexikói papok megértik majd, hogy hazájuk mostani viszonyai közt, amelyekről már 1926. február 2-án kelt *Paterna sane sollicitudo* körlevelünkben szóltunk, s amelyek igen hasonlítanak az Egyház legelső idejéhez, amikor az apostolok a világiak közreműködését vették igénybe, fölötte nehéz volna sok lelket az Istennek megnyerni a gondviselés szerű segítség nélkül, amelyet a világiak nyújthatnak a Katolikus Akcióban. S az isteni kegyelem a világiak közt bőséges számmal támaszt nemes lelkeket, akik a tanult és szent papok megértő lelki vezetése alatt mindenkor készek a papságnak tevékeny és eredményes megsegítésére.

Azért a mexikói papsághoz, amely a lelkek javára az Úr Jézusnak és az Egyháznak szentelte életét, mindenekelőtt azt a komoly intelmet intézzük, hogy a Mi óhajunkat követve és a ti parancsaitoknak engedelmeskedve a Katolikus Akció előhaladását teljes erejükből szolgálják. Kifogyhatatlanok lesznek az utak és módok a világiak közreműködésére a ti apostoli munkátokban, ha a papok a keresztény népet bölcs lelki vezetéssel és alapos vallásos oktatással, nem üres szónoklással, hanem a szentírásból merített, komoly és kenetes tanítással nevelni igyekeznek.

Sajnos tény, hogy a világi hívek apostolkodásának szükségességét még sokan nem látják be, bár *Ubi arcano Dei* első körlevelünktől kezdve kifejezetten hangsúlyoztuk, hogy a Katolikus Akció a lelkipásztori munka és a keresztény élet fontos alkotórésze. De most, amikor olyan lelki pásztrokhoz szólunk, akiknek üldözést szenvedő és szétszórt nyájat kell összeterelni és visszahódítani, különös nyomatékkal ajánljuk, hogy a világiak támogatását igénybe vegyétek, akiknek – mint az Isten háza élő köveinek maga Szent Péter apostol valami titokzatos méltóságot tulajdonított, amelynél fogva a szent és királyi papságban valamiképpen részesednek.¹

Minden keresztény ember, aki ismeri a méltóságát és mint az Egyház fia és az Úr Jézus Krisztus titokzatos testének tagja, fölismeri a helyzetét az apostol mondása alapján: *sokan vagyunk egy test Krisztusban, egyenkint azonban egy másnak tagjai,*² okvetlenül belátja, hogy a titokzatos test tagjai közt életközösségnek és kölcsönös szoros kapcsolatnak kell lennie. Minden egyes tag kötelessége tőle telhetőleg közreműködni az egész szervezet életének és javának növelésére, *Krisztus testének kiépítése végett* és a Fej dicsőségének öregbítése céljából.³

Ezekből a világos és egyszerű tételekből kézzel fogható irányítás és hathatós buzdítás olvasható ki a még tétovázó és félénk hívek számára is, hogy buzgóságuk helyes és biztos utat találjon a lelkek üdvének keresésére és Isten országának terjesztésére.

¹ 1Pt 2,9

² Rom 12,5

³ V. ö. Ef 4,12-16

Nos es muy conocida

Egészen világos, hogy a helyes értelemben vett apostoli buzgóság nem a természetes cselekvő készség folyamánya, hanem a jól megnevelt lélek kivirágzása, az Úr Jézus Krisztus és az ő drága vérével megváltott lelkek iránt való szeretet erő kifejtése. Ugyanazért az isteni Mester példája szerint működik is, szakadatlan imádság, önmehtagadás és jócselekedetek közt. S a Krisztust követő buzgóság a legkülönfélébb változatokban nyilvánul meg, minden körülmények közt, valahányszor a lelkek üdve forog veszélyben vagy a Krisztus király jogait sértik. Tehát a Katolikus Akció az apostolkodás összes munkaterületeire kiterjed, amelyek az Egyház hivatásköréhez tartoznak, s üdvös hatását nemcsak az egyes lelkekben, hanem a családban, az iskolában és a közéletben is kifejti.

Azonban a föladat nagysága miatt ne gondoljátok, hogy a munkatársak megválasztásánál inkább a számot, mint az egyéni rátermettséget kell keresni. Ellenkezőleg, amint az isteni Mester hosszú előkészület után csak néhány évig apostolkodott s az apostoli testületbe kevés, de válogatott embereket vett föl az Isten országának elterjesztésére a földön : úgy cselekedjete ti is – Tisztelendő Testvérek! Mindenekelőtt iparkodjatok a Katolikus Akció vezetőit és tagjait a természetfölötti igazságokban alaposan kiképezni s ne aggódjatok azon, hogy kezdetben még *kicsiny a nyáj*.⁴ Értésülésünk szerint már is ezt a módszert követitek. Azért atyai tetszésünket nyilvánítjuk afölött, hogy gondosan megválogattátok és alaposan iskoláztátok az alkalmas munkatársakat, akik példával és szóval élesztik a jámborságot és az apostoli buzgalmat az egyes egyház megyékben és a plébániákon. Az ilyen munka kerüli a nyilvánosságot és a hangoskodást, hanem csendben termeli az örvendetes eredményeket és érleli a gyümölcsöket; a földbe vetett magként titokban hajítja gyökereit s lassan nő virágzó és terebélyes fává.

A megfelelő lelki képzettség és a bensőséges lelkiélet megóvjá majd világi munkatársaitokat a hirtelen veszélyektől és az eltévelyedéstől. Mert ha átértik a Katolikus Akció végső célját, amely a Szentírás szava szerint az, hogy *keressétek először az Isten országát*,⁵ azaz a lelkek megszentelését: akkor nem fenyegeti őket többé a veszély, hogy másodrangú és közvetlen céloknak nem rendelik alá az elveket, s nem felejtik jel, hogy a végső cél után következnek rangsorban a szociális, gazdasági célok, valamint a szeretetművek is. Erre tanított minket példájával az Úr Jézus Krisztus, mert amikor a testi betegségeket gyógyította, a természetes életszükségletekről gondoskodott és isteni szívének irgalmasságát kiöntötte mondván : *Szánom a sereget. .. ha étlen bocsátom haza őket, ellankadnak az úton*,⁶ mindig hivatásának végső célját, tartotta szem előtt, azaz mennyei Atyjának dicsőségét és a lelkek örök üdvösségét.

A Katolikus Akció természetesen nem hanyagolhatja el a szociális tevékenységet, amely az igazságosság és a szeretet törvényeit igyekszik megvalósítani és utat nyit a tömegek lelkéhez, amikor testi szükségleteikről gondoskodik és a szegények nyomorát enyhíti. Ezt mi és boldog emlékű elődünk, XIII. Leó pápa ismételtén ajánlottuk. Azonban, ha a Katolikus Akció föladatahoz tartozik is a szociális működés irányítására alkalmas vezetőket nevelni, akik a gyakorlatban a pápai körlevelekben foglalt elvekhez és törvényekhez igazodnak, mégis gondosan

⁴ Lk 12,32

⁵ Lk 12,31

⁶ Mk 8,2-3

Nos es muy conocida

óvakodjék tisztán technikai, pénzügyi és gazdasági vonatkozásokba keveredni s azokért felelősséget vállalni, mert az ilyenek célkitűzésein és illetékességén kívül esnek. Az Egyházat gyakran érő megszólással szemben, hogy közömbös és tehetetlen a szociális kérdések megoldása terén, szakadatlanul azt kell hangoztatni, hogy az Úr Isten hathatós segedelmével egyedül az Egyház tanítása és munkája hozhat gyökeres orvoslást az emberiséget gyöttrő legsúlyosabb bajokra. Rajtatok áll – s a komoly akaratról már bizonyosságot szolgáltatatok – a termékeny elvekből a biztos útmutatást levezetni a nehéz szociális kérdések megoldására, amelyek hazátokat nyugtalanítják. Ilyen kérdések az agrárreform, a nagybirtokok korlátozása, a munkások és munkáscsaládok életszintjének emelése és javítása. Bár az emberi személy vele született és törzsökös jogait a lényeg erejéig föltétlenül tiszteletben kell tartani, mint például a magántulajdonjogot, mégis föl kell emelnetek szavakat, hogy a közjó néha megköveteli ezeknek a jogoknak némi korlátozását, s most gyakrabban kell a szociális igazságosság törvényét alkalmazni, mint a múltban. Az emberi személyiség méltóságának megvédése céljából néha kötelességünk fölfedni és kifogásolni az emberhez méltatlan és igazságtalan életföltételeket. Mégis az ilyen esetekben szigorúan óvakodjunk, hogy a nép bajainak orvoslása címén az erőszakot ne helyeseljek, vagy a társadalmi viszonyok gyors és forradalmi átváltoztatását ne szolgáljuk, amiből nagyobb bajok származnak, mint amelyeneket gyógyítani akartunk.

A társadalmi kérdésekkel foglalkozva föltétlenül különös figyelemmel lesztek a szegény munkások sorsa iránt, akik a hithagyás jutalmául ígért anyagi előnyök ígérététől elcsábítva az Istentől és az ő Egyházától gyakran elpártolnak.

Ha a munkásokat szívből szeretitek – s tényleg különös módon kell szeretni őket, mert munkás életükkel a szakadatlanul munkálkodó isteni Mesterhez nyilvánvalóan hasonló: – akkor nem csak anyagi, hanem lelki segítséggel is támogatásukra siettek. Egyrészt azon kell lenni, hogy az ő érdekükben a kiegyenlítő és a társadalmi igazságosság érvényesüljön, amely a proletárok életszintjének emelését mindenképpen szorgalmazza. Másrészt a vallásban lelkerőt és vigasztalást kell nyújtani nekik, mert nélküle a legalacsonyabb anyagimadásba süllyednek.

Ugyancsak nehéz és sürgős kötelességtek vallási és gazdasági segítséget nyújtani azoknak, akik nálatok *campesinos* néven ismeretesek, s általában azoknak a fiaitoknak, akik többnyire földművelők és az indus lakosságot alkotják.

Megszámlálhatatlanok a lelkek, akiket Krisztus Urunk megváltott, a gondjaitokra bízott s töletek számon fog kérni. Milliók élnek olyan szomorú és nyomorúságos életviszonyok közt, hogy az emberi méltóságukat sem őrizhetik meg. Azért az Úr Jézus szerelmére kérünk titeket – Tisztelendő Testvérek – hogy vegyétek őket szorgos gondozás alá, és utasítsátok a papságot, hogy folyton növekvő buzgósággal foglalkozzanak velük, a Katolikus Akció tagjait pedig lelkesítsétek föl az annyira szükséges lelki és anyagi megváltás meg valósítására. Nem hallgathatjuk el azt a kötelességet sem, amely különösen az utóbbi években nyert nagyobb fontosságot, tudniillik a külföldre vándorolt mexikóiak gondozását. Ezek ugyanis a hazai földtől és szokásuktól elszakadva, könnyebben esnek a gonosz ügynökök zsákmányául és a hithagyás komoly veszélyében forognak. Ha kellő érintkezésbe léptek püspöktársaitokkal, akik az Amerikai Egyesült Államok területén a hitbuzgalmi és szociális intézményekkel bőven el látott egyházakat kormányozzák, akkor a hazától elszakadt hívek fokozottabb lelki gondozásban részesíthetők.

Nos es muy conocida

Ha a Katolikus Akció elsősorban az alacsony és segítségre legjobban rászoruló társadalmi osztályokon, a munkásokon, földműveseken és a kivándorlókon segíteni és enyhíteni tartozik, más munkaterületeket sem hanyagolhat el. Különös gondot kell fordítani a tanuló ifjúságra, amely magasabb képzettségével később nagy befolyást gyakorol a társadalomra és köztisztviselőket is fog betölteni. Az ilyen ifjakat nem elég úgy, mint a többi híveket elméletileg és gyakorlatilag a keresztény életre kiképezni, hanem magasabb oktatásban és alaposabb nevelésben kell részesíteni őket s nevezetesen a keresztény bölcseséggel is fölvértetni, amelyet jogosan nevezünk örök bölcseségnek. Manapság a beható és korszerű vallásos nevelés nagy szükségességét érezzük, ha figyelembe vesszük a kornak mindinkább növekvő hajlamosságát a külsőségekre, a folyton fokozódó irtózást a gondolkodástól és elmerüléstől, azt a tapasztalatot, hogy sokan még a vallásgyakorlatokban is inkább az érzelmekre hallgatnak, mint az ész szavára. Amit más nemzeteknél a Katolikus Akció örvendetesen elért, hogy az ifjú értelmiségnél és főiskolásoknál a vallásos oktatás és nevelés első rangú szerephez jutott, azt igyekezzetek ti is hazátok viszonyai és szükségletei szerint minden erővel megvalósítani.

Nem kételkedünk benne, hogy a Katolikus Akcióban vitézkedő egyetemi hallgatók a Mi óhajunknak és reménységünknek megfelelnek. Ők a helyi viszonyok szerint különféle szervezetekben tömörülve, mint a Katolikus Akció válogatott és kiváló csapatai, nemcsak a jobb jövő zálogát nyújtják, hanem már most is értékes szolgálatokat tehetnek az Egyháznak és a világi társadalomnak, akár apostolkodással tanuló társaik körében, akár a Katolikus Akció sokféle munkásságának és vállalkozásának bölcs és okos vezetésével.

A mexikói nép sajátos helyzete kötelez annak megemlézésére, mily gondos védelemre szorulnak a gyermekek, akiknek ártatlanságát annyi veszedelem környékezi, az erkölcsi nevelésük pedig a keresztény törvények szellemében igen nehézzé vált. E ponton a mexikói katolikusokra két fontos kötelesség hárul: az egyik negatív, azaz a gyermekek távoltartása az istentelen és erkölcs romboló iskolától; a másik pozitív, vagyis a vallásos gondozás és oktatás buzgó teljesítése. Az első kötelességről, amely nagyon fontos és fölötte nehéz, már a közelmúltban nyilatkoztunk. Ami pedig a vallásoktatást illeti, amelyet ti a papoknak és a híveknek már melegen ajánlottatok, azt kivételes fontosságánál fogva újra a szívetekre kötjük és intünk titeket, hogy a papok és a Katolikus Akció apostolai minden egyházmegyében – egyesekben már megtörténik – fáradtságot nem kímélve igyekezzenek az Istennek és az Egyháznak megtartani a gyermekeket, akik iránt az isteni Megváltó annyi szeretetet mutatott.

Az ifjú nemzedék jövője – mint atyai szívünk mélységes szomorúságával ismételjük – Minket szörnyen aggaszt és nyugtalanít. Hiszen közismertek a veszélyek, amelyeknek a gyermekek és serdülő ifjak ki vannak téve mindenütt e világon, de különösen Mexikóban, ahol számtalan nyomdatermék önti a vallásellenes és erkölcstelen tanokat s a tapasztalatlan ifjakat az Úr Jézustól való elpártolásra csábítja. Hogy a szörnyű romlásnak gátat vessünk és az ifjúságot fenyegető veszedelemnek idejekorán eléje vágjunk, azonnal mozgósítani kell minden lehetséges védőerőt, amilyenek például a családapák szövetsége, erkölcsvédelmi és a sajtót ellenőrző bizottság, a filmeket bíráló bizottság.

Az egyeseknek a rossztól való visszatartására az egész világon szerzett tapasztalatok bizonyossága szerint a leghatásosabb eszköz az ifjakat a Katolikus

Nos es muy conocida

Akcióba bevonni, ahol az erényesség és tisztaság legjobb iskoláját, a keresztény erősség küzdőterét találják. Itt az ifjak a keresztény tökéletesség magas eszményein föllelkessedve, az imádság és szentségek vétele által nyert isteni segítségtől megerősödve szívesen és buzgón igyekeznek majd társaik lelkét megmenteni és gyönyörű eredményeket fognak elérni.

Ez csak újabb bizonyítéka annak, hogy Mexikó óriási szükségletei közt a Katolikus Akció éppen nem másodrendű dolog. S ha azt mint a lelkeket lelkiismeretes kötelességtudásra és erényességre nevelő tényezőt kevesebbre becsüljük bármely más tevékenységi ágazatnál, akár a vallásgyakorlati és polgári szabadságok védelménél is, végzetes tévedésbe esnénk, mert a mexikói nép üdvének, mint minden emberi közösség boldogulásának első előfeltétele az evangélium örök és változatlan igazságai, valamint a keresztény erkölcsi törvények őszinte és maradéktalan követése.

Miután megállapítottuk az értékek és föladatok helyes sorrendjét, azt is el kell ismernünk, hogy a keresztény élet kifejtéséhez külső, kézzel fogható eszközökre is szükség van, s hogy az Egyház mint emberek társasága, az élet és fejlődés természetes előfeltételeként, rászorul a törvényes működési szabadságra, a katolikus híveknek pedig joguk van az államban lelkiismeretük sugallata szerint szabadon élni. Következésképpen a katolikus polgárok nem szenvedhetik s nem tűrhetik, hogy a vallási és polgári természetjogi személyes szabadságokat eltapossák. Azonban a küzdelem ezekért a természetes jogokért és szabadságokért a mindenkori körülmények figyelembe vételével lehet többé vagy kevésbé időszerű, többé vagy kevésbé erőteljes.

Ti – Tisztelendő Testvérek – már többször intettétek híveiteket, hogy az Egyház még saját kára árán is a béke és a rend kedvelője s a törvényes hatóságokkal szemben minden jogtalan lázadást vagy erőszakos ellenállást elítél. Azonban nálatok szó esett arról is, hogy ha a hatóságok nyilvánvalóan megsértik az igazságosságot és az igazságot s a tekintélynek az alapjait is fölforgatják, nem lehet elítélni azokat a polgárokat, akik önvédelemből és a nemzet megvédése céljából összefognak s jogos és alkalmas eszközökkel szembeszállnak azokkal, akik a közösség romlására a hatalommal visszaélnak.

Noha ennek a kérdésnek helyes megfejtése nagyon is a körülményektől függ, egyes elveket mégis leszögezzük:

1. Az ilyen szabadságharc mindig csak eszköz vagy viszonylagos cél marad, s nem lehet végső és föltétlen cél.
2. Mint eszköz nem lehet önmagában rossz, hanem az erkölcsi megengedettség korlátain belül kell maradnia.
3. Mivel csak a kitűzött célra irányulhat és törekedhetik, úgy kell használni, hogy a célt egészen vagy részben elérhesse, s a módban arra kell ügyelni, hogy a közösséget és az igazságot nagyobb sérelmek ne érijék, mint amilyeneket orvosolni akarunk.
4. Az ilyen eszközök használata, valamint a polgári és politikai jogok teljes mértékű gyakorlása, beleértve a tisztán anyagi és technikai kérdéseket, valamint a karhatalmi önvédelem jogát is, nem tartozik a Katolikus Akciónak mint ilyennek a hivatáskörébe, mert ennek csak az a föladata, hogy a katolikusokat jogaik helyes használatára és a közjó érdekében törvényes utakon való megvédésére tanítsa.

Nos es muy conocida

5. A papság és a Katolikus Akció hivatása a béke és a szeretet. Céljuk az embereket a *béke kötelékével*⁷ egyesíteni, a haza boldogulását előmozdítani, a polgárok és az egyes társadalmi osztályok megértését ápolni s minden olyan szociális művet támogatni, amely Krisztus tanításával és az erkölcsi törvénnyel nem ellenkezik. A mexikói katolikusok nemes és magasztos szellemű működése annál bőségebb eredményeket fog elérni, minél inkább érvényesül náluk a természetfölötti életszemlélet, a valláserkölcsei neveltség, az Úr Krisztus országa elterjedésének égő vágya – vagyis mindaz, amit a Katolikus Akció kíván nyújtani.

Ha a hívek egységes tömege nem hajlandó lemondani a *szabadságról, amellyel Krisztus szabadította meg őket*⁸ ugyan melyik emberi hatalom vagy erő vetheti őket a bűn szolgátságába? Milyen veszedelem vagy üldözés szakíthatja el a bátor kebleket a Krisztus szeretetétől?⁹ A tökéletes keresztény és polgári megneveltség, aminek folyamánya, hogy a természetfölötti erő megnemesít és fölmagasztal minden képességet és cselekvést, természetesen maga után vonja a polgári és társadalmi kötelességek hiánytalan teljesítését is. Az Egyház ellenségeivel szemben már Szent Ágoston hangoztatta híveinek védelmére: „Akik Krisztus tanítását államellenesnek mondják, ... adjanak olyan polgárokat, férjeket, feleségeket, szülőket gyermekeket, urakat, szolgákat, királyokat és bírákat, mint amelyeneket a keresztény tan nevel, s akkor merjék a tant államellenesnek mondani, vagy akár csak tagadásba venni, hogy annak pontos betartása éppen az állam legnagyobb javát szolgálja”.¹⁰

Jó katolikus polgár sohasem vonakodik szavazati jogával élni, mikor az Egyház és a haza javáról van szó. Krisztus igaz hívei a polgári és politikai jogok gyakorlása közben nem szakadnak pártokra, nem marják egymást s nem fordulnak az egyházi felsőbbbségek utasításaival szembe, mert különben csak növekednék a zűrzavar és az erők szétforgácsolása a Katolikus Akció és a szent ügy kárára, amelyet megvédeniük kellene.

Már említettünk bizonyos tevékenységi ágakat, amelyek ha nem is ellenkeznek a Katolikus Akció célkitűzéseivel, mindenesetre azonkívül esnek, mint például a pártpolitika, vagy a tisztán gazdasági társadalmi intézmények. De vannak más mozgalmak és társulatok, mint pl. a családapák szövetsége a közoktatás szabadsága és a vallásoktatás védelmére, polgári szövetség a család és a házasság szentségének és a közkerkölcsiségnek védelmére, amelyek beilleszthetők a Katolikus Akció keretébe és benne központi vezetést kapnának. Hiszen a Katolikus Akció nem mozog zárt területen, hanem mint a mindenfelé világosságot és meleget szóró fényforrás, minden katolikus tevékenységet és részletmunkát irányít. Viszont az egyes társulatok élvezenek ugyan bizonyos önkormányzati jogot és működési szabadságot saját különleges céljaik megvalósítása céljából, mégis kövessenek bizonyos általános normákat és közös rendszabályokat. Különösen szükséges ez a nagy területen lakó népeknél, ahol a közös irányelvek mellett a helyek és szükségletek sokfélesége miatt változatos szervezetek szükségesek s ugyanazok a kérdések nem mindenütt oldhatók meg egységesen.

⁷ Ef 4,3

⁸ Gal 4,31

⁹ V. ö. Rom 8,35

¹⁰ Epist. 138. ad Marcellium c. 2. n. 15.

Nos es muy conocida

A ti dolgozók – Tisztelendő Testvérek – akikre a Szentlélek Úristen bízta az egyházak kormányzását, az egyes esetekben a teendőket közelebről megszabni. Híveitek kötelessége pedig rendeleteiteket szívesen és hűen beteljesíteni. Az engedelmisség a Mi szívünknek hő óhajta, mert a tiszta szándék és az engedelmisség volt mindenkor és mindenütt az isteni segítség előfeltétele a lelkipásztori munka és a Katolikus Akció számára, s ugyanaz szükséges minden közös vállalkozás és az erők összefogásának sikeréhez, ami nélkül pedig az apostoli munka sem lehet termékeny. Ismételten kérjük azért a derék mexikói katolikusokat, szeressék és gyakorolják az engedelmisséget és a fegyelmet. *Engedelmeskedjétek előjáróitoknak és hódoljatok nekik, mert ők öröködnék, mint akik számot fognak adni lelketekért.*¹¹ Szíves legyen az engedelmisség és mozgósítsa a legjobb erőket. Aki kellenül és kényszeredetten engedelmeskedik, s belső méltatlankodását keserű bíráló szavakba önti előjárói és munkatársai ellen s minden ellen, ami saját kívánságaival ellenkezik: az távortartja az Isten áldását, megtöri a fegyelmet és rombol ott, ahol építeni kellene.

Az engedelmisség és fegyelem mellett fölemlítjük még az egyetemes szeretet egyéb kötelességeit is, amelyekről Szent Pál apostol az imént már idézett, az efezusiakhoz írt levél 4. fejezetében szól s amelyek a Katolikus Akció tagjainak életszabályul szolgálhatnak: *„Kérlek titeket én, aki fogoly vagyok az Úrban, éljétek méltó módon ... teljes alázatosságban, szelídségben és türelemben. Szívelejétek el egymást szeretettel, igyekezzetek megtartani az egyetértést a béke kötelékével, egy test és egy lélek”.*¹²

Kedves mexikói fiainkat, akikre pápaságunk egész idején főpásztori gondjaink és aggodalmaink legjavát áldoztuk, még egyszer szívünk mélyéből egységre, szeretetre és békére intjük a Katolikus Akció tevékeny apostolkodásában, amely Mexikónak visszaadja Krisztust és meg hozza az anyagi boldogulást is.

Kívánságainkat és imáinkat mélységes tisztelettel helyezzük a ti mennyei patronátok lábai elé, akit quadalupe-i Miasszonyunknak hívtok s aki híres szentélyében minden jó mexikóinak szeretetét és tiszteletét fölkelte. Megindult lélekkel kérjük ezt a szent Szüzet, akit ugyanazon a címen az örök városban is tisztelnek, ahol plébániát alapítottunk a tiszteletére, hogy anyai kegyességével pártfogásába vegye a ti és a Mi közös óhajunkat s eszközöljön ki a Mindenhatótól Mexikó számára minden jót, Krisztus békéjét Krisztus országában.

Evvel a kívánsággal és reménységgel szívünk mélyéből adjuk apostoli áldásunkat rátok – Tisztelendő Testvérek, a papságra, a Katolikus Akció munkásaira, az összes hívekre és az egész mexikói nemes nemzetre. Legyen ez a húsvét vasárnapján kelt levelünk hazátok lelki föltámadásának záloga és atyai jeladás, hogy amint Krisztus szenvedéseinek osztályosai voltatok, az ő föltámadásának is részesei lesztek.

Kelt Rómában Szent Péternél, március hó 28-án, Urunk föltámadásának vasárnapján, 1937-ben, pápaságunk tizenhatodik évében.

XI. Pius pápa.

¹¹ Zsid 13,17

¹² Ef 4,1-4